

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: ی. و. ستالین
برگردان از: آمادور نویدی
۱۹ دسمبر ۲۰۲۱

اپوزسیون تروتسکی در گذشته و حال

۶- از لنینیسم تا تروتسکیسم

این سخنرانی در جلسهٔ پلنوم مشترک کمیتهٔ مرکزی و کمیسیون کنترل مرکزی حزب کمونیست اتحاد شوروی (بلشویک) (۱) در تاریخ ۲۳ اکتوبر سال ۱۹۲۷ ایراد شده است.
منبع: آثار، جلد ۱۰، اگست - دسمبر ۱۹۲۷
ناشر: انتشارات زبان‌های خارجی، مسکو، ۱۹۵۴
رونوشت/نشانه گذاری: سالیل سن برای ام آی ای، ۲۰۰۹
حوزهٔ عمومی: آرشیو اینترنتی مارکسیست‌ها (۲۰۰۹).
کپی، توزیع، و نمایش و اجراء (ترجمه)؛ همچنین سرقت ادبی و فروش آن آزاد است. لطفاً «آرشیو اینترنتی مارکسیست‌ها» به عنوان منبع معتبر ذکر شود.

فهرست:

- ۱- برخی مسائل جزئی
- ۲- «برنامه» اپوزسیون
- ۳- لنین دربارهٔ مناظره ها و اپوزسیون به طور کلی

۴- اپوزسیون و «نیروی سوم»

۵- چگونه اپوزسیون برای کنگره «آماده می‌شود»

۶- از لنینیسم تا تروتسکیسم

۷- برخی از مهم‌ترین نتایج سیاست حزب در چند سال گذشته

۸- بازگشت به آکسلرود

مسئله بعدی:

۶- از لنینیسم تا تروتسکیسم

زینوویف در سخنرانی خود به مسئله جالبی از «اشتباهات» در خط حزب در دو سال گذشته و «درستی» خط اپوزسیون انگشت گذاشت. من دوست دارم با روشن کردن مسئله ورشکستگی خط اپوزسیون و درستی خط حزبمان در دو سال گذشته، به طور خلاصه به آن پاسخ دهم. اما من بیش از حد توجه شما را جلب می‌کنم، رفقاء. (صداها: «لطفاً ادامه دهید!» رئیس: کسی مخالف است؟) صداها: «لطفاً ادامه دهید!»

خطای اصلی اپوزسیون که ورشکستگی سیاست آن را تعیین نمود، چیست؟ خطای اصلی اپوزسیون اینست که سعی می‌کند و هنوز هم سعی می‌کند، و به تلاش خود ادامه می‌دهد تا لنینیسم را با تروتسکیسم آرایش نماید، و تروتسکیسم را جایگزین لنینیسم سازد. زمانی بود که کامنف و زینوویف از لنینیسم در برابر حملات تروتسکیسم دفاع می‌کردند. در آن زمان خود تروتسکی بسیار گستاخ نبود. آن یک خط بود. به هر حال، بعداً، زینوویف و کامنف، از مشکلات جدید هراسان شدند و به سمت تروتسکی پناه گرفتند و با تروتسکی چیزی در ماهیت بلوک اگست نفرت‌انگیز را تشکیل دادند و بدین‌صورت، به برده‌های تروتسکیسم تبدیل شدند. این اثبات دیگری بر اظهارات قبلی لنین مبنی بر این بود که اشتباه انجام شده زینوویف و کامنف در قیام اکتوبر «تصادفی» نبوده است. زینوویف و کامنف از مبارزه برای لنینیسم به خط مبارزه برای تروتسکیسم رفتند و این خطی کاملاً متفاوت است و درواقع این روشن می‌کند که چرا در حال حاضر تروتسکی گستاخ‌تر شده است.

هدف اصلی بلوک متحد فعلی به رهبری تروتسکی چیست؟ اینست که به تدریج حزب را از اصول و خط مشی لنینیستی به سوی تروتسکیسم تغییر دهد. اینست خطای اصلی اپوزسیون. اما حزب می‌خواهد یک حزب لنینیستی باقی‌بماند. طبیعی است که، حزب به اپوزسیون پُشت کرد و پرچم لنینیست را هرچه بالاتر و بالاتر به اهتزاز درآورد. به همین دلیلست که رهبران دیروز حزب به مُرتدان امروز تبدیل شده اند.

اپوزسیون فکر می‌کند که می‌تواند شکست خودش را با عامل شخصی، با خشونت ستالین، با سرسختی بوخارین و رایکوف و غیره «توضیح دهد». این توضیحی بسیار نفرت‌انگیز است! این یک نیرنگ است، نه یک توضیح. تروتسکی از سال ۱۹۰۴ با لنینیسم مبارزه کرده است. تروتسکی از سال ۱۹۰۴ تا فبروری ۱۹۱۷ در اطراف منشویک‌ها می‌پرید و درتمام این مدت ناامیدانه با حزب لنین مبارزه می‌کرد. تروتسکی در آن زمان به دست حزب لنین متحمل چندین شکست شد. چرا؟ شاید خشونت ستالین مقصر بود؟ اما در آن زمان ستالین هنوز دبیر کمیته مرکزی نبود؛ او نه در خارج، بلکه در روسیه بود و به صورت زیرزمینی علیه تزاریم می‌جنگید، درحالی‌که مبارزه بین تروتسکی و لنین در خارج از کشور شدت داشت. بنابراین، خشونت ستالین با آن چه ارتباطی دارد؟

تروتسکی در طول دوره‌ای از انقلاب اکتوبر تا سال ۱۹۲۲، که تا این‌زمان عضوی از حزب بلشویک بود، توانست که دو یورش «بزرگ» علیه لنین و حزب او انجام دهد: در سال ۱۹۱۸ - در ارتباط با مسأله پیمان صلح برست؛ و در سال ۱۹۲۱ - درباره مسأله اتحادیه‌های کارگری. هر دو یورش تروتسکی با شکست مواجه شدند. چرا؟ شاید در اینجا خشونت ستالین مقصر بود؟ اما در آن‌زمان هنوز ستالین دبیر کمیته مرکزی نبود. پُست‌های دبیری در آن‌زمان توسط تروتسکی بدنام پُر شده بود. پس، این چه ربطی به خشونت ستالین دارد؟

پس از آن، تروتسکی شماری از یورش‌های تازه علیه حزب به راه انداخت (سال‌های ۱۹۲۳، ۱۹۲۴، ۱۹۲۶، و ۱۹۲۷) و هر یورش تروتسکی با رنج ناشی از شکست تازه به پایان رسید.

آیا از همه این‌ها مشخص نشده است که مبارزه تروتسکی علیه حزب لنینیستی دارای ریشه‌های عمیق تاریخی و وسیع است؟ آیا مشخص نشده است که مبارزه‌ای را که حزب در حال حاضر علیه تروتسکیسم می‌کند، ادامه مبارزه‌ای است که حزب به رهبری لنین از سال ۱۹۰۴ به بعد هدایت می‌کرد؟

آیا از همه اینها مشخص نشده است که دلیل اصلی شکست و ورشکستگی کُل خط اپوزسیون، تلاش‌های تروتسکیست‌ها جهت تعویض لنینیسم با تروتسکیسم است؟

حزب ما در طوفان پیکارهای انقلابی متولد شد و رشد نمود. این حزبی نیست که در دوره سیر تکاملی صلح آمیز رشد کرده باشد. به همین دلیل سرشار از سنت‌های انقلابی است و از رهبرانش بُت نمی‌سازد. در زمانی پلخانیف محبوب‌ترین مرد در حزب بود. بیش‌تر از این، وی بنیان‌گذار حزب بود و محبوبیت وی به طور غیرقابل مقایسه‌ای از تروتسکی و زینوویف بیش‌تر بود. با این همه، علی‌رغم آن، حزب از پلخانیف به محض جدائی‌اش از مارکسیسم و رفتن به سوی اپورتونیزم، از وی دوری جُست. پس، آیا تعجبی دارد، افرادی که بسیار «معتبر» نیستند، افرادی مانند... (مطلب در اینجا قطع شده است)

اما مورد قابل توجهی از فساد اپورتونیزستی اپوزسیون، قابل توجه‌ترین نشانه ورشکستگی و زوال اپوزسیون، رأی آن علیه بیانیه هیأت رئیسه کمیته مرکزی اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی بود. اپوزسیون علیه معرفی هفت ساعت کار روزانه است! اپوزسیون علیه بیانیه هیأت رئیسه کمیته مرکزی اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی است! کُل طبقه کارگر اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی، کُل بخش پیشرفته پرولتاریای همه کشورها، با اشتیاق به این بیانیه خوش‌آمد می‌گویند، و به اتفاق آراء، به ایده معرفی کار هفت ساعت روزانه آفرین می‌گویند - اما اپوزسیون علیه بیانیه رأی می‌دهد و صدایش را به کُر عمومی «منتقدان» بورژوازی و منشویک اضافه می‌کند و صدایش را به افتراء زندگان کارکنان وُردرتس می‌افزاید. (۷)

فکر نمی‌کردم که اپوزسیون بتواند تا این حد در چنین منجلابی فرو رود.

برگردانده شده از:

The Trotskyist Opposition Before and Now

By: J. V. Stalin

<https://www.marxists.org/reference/archive/stalin/works/1927/10/23.htm>

منابع:

(۱) - پلنوم مشترک کمیته مرکزی و کمیسیون کنترول مرکزی حزب کمونیست اتحاد شوروی (بلشویک) در ۲۱-۲۳ اکتور ۱۹۲۷ برگزار شد. در این اجلاس پیش‌نویس قطعنامه‌های ارائه شده توسط دبیرخانه سیاسی کمیته مرکزی حزب

کمونیست اتحاد شوروی (بلشویک) درباره موضوعات دستور کار کنگره پانزدهم حزب کمونیست اتحاد شوروی (بلشویک)، از جمله: رهنمودهای تهیه برنامه پنج ساله جهت اقتصاد ملی؛ کار در حومه شهر به بحث گذارده و تصویب شد.

پلنوم انتصاب گزارشگران را تأیید نمود، تصمیم به بحث در حزب را آغاز نمود، و تصمیم گرفته شد که قطعنامه‌های کنگره پانزدهم را جهت بحث در جلسات حزبی و مطبوعات منتشر کند.

با توجه به حمله رهبران اپوزسیون تروتسکی و زینوویف علیه مانیفیست صادر شده توسط کمیته اجرائی اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی به مناسبت دهمین سالگرد انقلاب سوسیالیستی اکتوبر بزرگ، به ویژه علیه موضوع کاربرد هفت ساعت کار روزانه، پلنوم به بحث در باره این مشکل پرداخته و اعلام کرد دبیرخانه دفتر سیاسی کمیته مرکزی در ابتکار خود در انتشار مانیفیست هیأت اجرائی کمیته مرکزی حزب کمونیست اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی درست عمل کرده است و خود مانیفیست را تأیید نمود.

پلنوم گزارشی از هیأت رئیسه کمیسیون کنترل مرکزی درباره فعالیت‌های فراکسیونی تروتسکی و زینوویف پس از پلنوم اگست (۱۹۲۷) کمیته مرکزی و کمیسیون کنترل مرکزی حزب کمونیست اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی (بلشویک) شنید. در طول بحث روی این موضوع در جلسه پلنومی که در ۲۳ اکتوبر برگزار شد، ی. و. استالین این سخنرانی زیر را ایراد نمود:

«اپوزسیون تروتسکی در گذشته و حال» جهت فریب حزب و راه اندازی مبارزه فراکسیونی علیه آن، پلنوم تروتسکی و زینوویف را از کمیته مرکزی اخراج کرد و تصمیم گرفت که همه مدارک مرتبط با فعالیت‌های تفرقه افکنانه رهبران اپوزسیون تروتسکی – زینوویف را به پانزدهمین کنگره حزب ارائه دهد. جهت دیدن قطعنامه‌ها و تصمیمات پلنوم، به قطعنامه‌ها و تصمیمات به کنفرانس‌ها و پلنوم‌های کمیته مرکزی حزب کمونیست اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی قسمت دوم، صفحات ۲۷۵-۳۱۱، سال ۱۹۵۳ مراجعه کنید).

(۲) – وی. آی. لنین، «نامه ای به اعضای حزب بلشویک» و «نامه ای به کمیته مرکزی حزب سوسیال دمکرات کارگران روسیه» (نگاه کنید به چاپ چهارم آثار، جلد ۲۶، صفحات ۸۸-۱۵۸ و ۹۶-۱۹۲).

(۳) – وی. آی. لنین، گزارش فعالیت‌های سیاسی کمیته مرکزی حزب کمونیست روسیه (بلشویک) (نگاه کنید به آثار منتخب، چاپ ۴ روسیه، جلد ۳۲، ص. ۱۵۲).

(۴) – وی. آی. لنین، پاسخ به بحث درباره گزارش کمیته مرکزی حزب کمونیست روسیه (بلشویک)، ۹ مارچ ۱۹۲۱ (نگاه کنید به آثار منتخب، چاپ ۴ روسیه، جلد ۳۲، صفحات ۱۷۰، ۱۷۷).

(۵) – نوایا ژین (زندگی جدید) – یک روزنامه منشویکی بود که از اپریل ۱۹۱۷ در وتروگراد منتشر می‌شد، و در جولای ۱۹۱۸ بسته شد.

(۶) – گروه مایاسنیکوف – یک گروه ضدانقلابی زیرزمینی بود که خودش را «گروه کارگران» می نامید. در سال ۱۹۲۳ توسط جی. مایاسنیکوف و دیگرانی که از حزب کمونیست شوروی (بلشویک) اخراج شده بودند در مسکو تشکیل شده بود و اعضای خیلی کمی داشت، و در همان سال منحل شد.

(۷) – وُردرتس (فوروارد - به پیش) - نشریه، ارگان حزب سوسیال دمکرات المان، از سال ۱۸۷۶ تا ۱۹۳۳ منتشر می‌شد، که پس از انقلاب سوسیالیستی اکتوبر بزرگ، به مرکز تبلیغات ضد شوروی تبدیل گشت.